

॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ मांसमेदोवसास्थिभिः संयुक्तैरिति शेषः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ निबर्हणैः नाशकरैः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ निशम्य दृष्ट्वा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
 शालावृकाणां प्रेतानां भुरुंडानां च सर्वशः ॥ गृधाणां गरुडानां च चमराणां तथैव च ॥ ४८ ॥ देवानां च क्रूराणां च गंधर्वाणां च सर्वशः ॥ पिशाचानां सयक्षाणां
 तथैव च सुरद्विपां ॥ ४९ ॥ गुह्यकानां च संग्रामे नैर्ऋतानां तथैव च ॥ झषाणां गजवक्राणामुलूकानां तथैव च ॥ ५० ॥ मीनवाजिसरूपाणां नानाशस्त्रासिपाणिनां ॥
 तथैव यातुधानानां गदामुद्गरधारिणां ॥ ५१ ॥ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्नानारूपधरैस्तथा ॥ सर्वमासीजगद्ध्याप्तं तस्मिन् न स्त्रे विसर्जिते ॥ ५२ ॥ त्रिशिरोभिश्चतुर्दंष्ट्रैश्च
 तुरास्यैश्चतुर्भुजैः ॥ अनेकरूपसंयुक्तैर्मांसमेदोवसास्थिभिः ॥ ५३ ॥ अभीक्ष्णं वध्यमानास्ते दानवानां शमागताः ॥ अर्कज्वलनतेजोभिर्वज्राशनिसमप्रभैः ॥
 ॥ ५४ ॥ अद्रिसारमयैश्चान्यैर्वाणैरपि निबर्हणैः ॥ न्यहनं दानवान्सर्वान्मुहूर्ते नैव भारत ॥ ५५ ॥ गांडीवास्त्रप्रणुन्नांस्तान् गतासूत्रभसश्च्युतान् ॥ दृष्ट्वा हं प्राणमंभूय
 स्त्रिपुरघ्रायवेधसे ॥ ५६ ॥ तथारौद्रास्त्रनिष्पिष्टान् दिव्याभरणभूषितान् ॥ निशम्य परमं हर्षमगमद्देवसारथिः ॥ ५७ ॥ तदसत्यं कृतं कर्म देवैरपि दुरासदं ॥ दृष्ट्वा
 मां पूजयामास मातलिः शक्रसारथिः ॥ ५८ ॥ उवाच वचनं चेदं प्रीयमाणः कृतांजलिः ॥ सुरासुरैरसत्यं हि कर्म यत्साधितं त्वया ॥ ५९ ॥ न त्वेतत्संयुगे कर्तुमपि
 शक्तः सुरेश्वरः ॥ सुरासुरैरवध्यं हि पुरमेतत्स्वगं महत् ॥ ६० ॥ त्वया विमथितं वीरस्ववीर्यं तपसो बलात् ॥ विध्वस्ते खपुरे तस्मिन् दानवेषु हतेषु च ॥ ६१ ॥ विनदंत्यः
 स्त्रियः सर्वानिष्पेतुर्नगराद्बहिः ॥ प्रकीर्णकेश्यो व्यथिताः कुर्यन् इव दुःखिताः ॥ ६२ ॥ पेतुः पुत्रान् पितॄन् भ्रातॄन् शोचमाना महीतले ॥ रुदत्यो दीनकंठ्यस्तु निनदं
 त्यो हतेश्वराः ॥ ६३ ॥ उरांसि परिनिघ्नंत्यो विस्रस्तस्त्राग्निभूषणाः ॥ तच्छोकयुक्तमश्रीकंदुःखदैव्यसमाहतं ॥ ६४ ॥ नवभौ दानवपुरं हतत्विट्कं हतेश्वरं ॥ गंधर्व
 नगराकारं हतनागमिव द्रुतं ॥ ६५ ॥ शुष्कवृक्षमिवारण्यमदृश्यमभवत्पुरम् ॥ मांतु संलृष्टमनसं क्षिप्रं मातलिरानयत् ॥ ६६ ॥ देवराजस्य भवनं कृतकर्माणमा
 हवात् ॥ हिरण्यपुरमुत्सृज्य निहत्य च महासुरान् ॥ ६७ ॥ निवातकवचांश्चैव ततो हं शक्रमागमं ॥ मम कर्म च देवेन्द्रं मातलिर्विस्तरेण तत् ॥ ६८ ॥ सर्वं विश्रावया
 मास यथाभूतं महाद्युते ॥ हिरण्यपुरघातं च मायानां च निवारणं ॥ ६९ ॥ निवातकवचानां च वधं संख्ये महौजसां ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्प्रीतः सहस्राक्षः पुरंदरः ॥
 ॥ ७० ॥ मरुद्भिः सहितः श्रीमान्साधुसाध्वित्यथाब्रवीत् ॥ ततो मां देवराजो वै समाश्वास्य पुनः पुनः ॥ ७१ ॥ अब्रवीद्विबुधैः सार्धमिदं समधुरं वचः ॥ अतिदेवा
 सुरं कर्म कृतमेव त्वयारणे ॥ ७२ ॥

॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥